

РЕШЕНИЕ

№ 7881

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4582** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК). във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР)

Образувано е по жалба на С. Д. Д. – М., ЕГН: [ЕГН], чрез представител по пълномощие адв. М. И., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3 срещу заповед № 226з-339-1/10.04.2023 г., издадена от началник на сектор „Разследване“ при 02 РУ – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ - главен инспектор С. И., с която на С. Д. Д. – М. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, на основание чл. 204, т. 4, чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, ал. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. Твърди се, че в случая не е проведено дисциплинарно производство, в което да се установи безспорно фактът на нарушението, както и че не са изложени никакви мотиви за спазване на изискванията на чл. 206, ал. 2 ЗМВР. Процесуалният представител на жалбоподателката посочва още, че административно-наказващият орган /АНО/ неправилно е оценил дадените писмени обяснения в хода на извършената проверка, както и че описаната фактическа обстановка в оспорената заповед е неправилно установена. Изтъква, че не е налице нарушенията на служебните задължения от страна на С. Д. - М., същата е извършвала процесуално-следствени действия в срок, а от друга страна АНО не е взел предвид натовареността ѝ,

епидемичната обстановка в страната и обстоятелството, че в периода от 08.06.2021 г. – 13.12.2022 г. е ползвала платен годишен отпуск.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателката, чрез адв. Р. С., моли за отмяна на оспорената заповед и претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Началник на сектор „Разследване“ при 02 РУ – СДВР главен инспектор С. И. се представява се от юрисконсулт М. Д., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки, в които се поддържа, че обжалваната заповед е законосъобразна, издадена е от компетентен орган в съответната форма, спазен е материалния и процесуалния закон, същата съответства на целта на закона, мотивирана е, а наказанието е съобразено с тежестта на извършеното нарушение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и е направено възражение за прекомерност по отношение на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в случай че същото надвишава минималният размер ,по Наредба №1/2004г.на Висшия адвокатски съвет.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от кадрова справка с рег. № 513р-8438/23.01.2023 г. /л. 37/ както към датата на издаване на процесната заповед така и към датата на приключване на устните състезания по делото, жалбоподателката изпълнява длъжността старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 02 РУ – СДВР. На работа в МВР е назначена със заповед № К- 2760/04.12.2006 г. на длъжност младши дознател „Разследване на криминални престъпления на сектор „Полицейско разследване“ към 02 РУ – СДВР. За периода на службата не са ѝ налагани дисциплинарни наказания, награждавана е 9 пъти с „писмена похвала“ и веднъж с „парична награда“.

Със заповед № 226з-48-1/16.01.2023 г. /л. 23/ на началника на сектор „Разследване“ при 02 РУ-СДВР, главен инспектор С. И. е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателката и е разпоредено извършването на проверка по постъпили данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от страна на С. Д. – М.. В мотивите на заповедта е посочено, че в 02 РУ-СДВР е постъпило постановление № 15073/21.12.2022 г. по описа на СРП, в което се съдържат предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от страна на С. Д. М. – старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ при сектор „Разследване“ при 02 РУ-СДВР, за това че не е изпълнила вменените и служебни задължения съгласно специфична длъжностна характеристика № 513-290074/2018 г. за длъжността „младши разследващ полицай – старши разследващ полицай“, като в продължение на 18 месеца – за периода от 08.06.2021 г. до 13.12.2022 г. не е извършвала каквито и да е действия по разследването по досъдебно производство (ДП) № 226 ЗМК 698/2020 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр. пр. № 15073 по описа на СРП. Досъдебното производство е било образувано на 30.03.2020 г. по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК и водено за престъпление по чл. 194, ал. 1 НК.

В заповедта се посочва още, че на 13.12.2022 г. ДП е изпратено на наблюдаващия прокурор С. Петковска, предвид че същото е изискано нея, за осъществяване на постоянен контрол върху разследването чрез проучване и проверка на всички материали по делото. Наблюдаващият прокурор е констатирал, че последното

действие по разследването по делото било извършено на 08.06.2021 г., като от този момент насетне разследващият орган не е осъществил нито едно процесуално-следствено действие, а единствено е изпращал предложения за удължаване на срока за разследване в посочената в тях заблуждаваща информация относно извършените и предстоящи следствени действия, разследващият полицай С. Д. – М., не е предприела никакви адекватни и своевременни мерки за разпит на лица пред съдия, съобразно дадените ѝ задължителни указания от наблюдаващия прокурор, а в период надхвърлящ 18 месеца е проявила пълно бездействие по делото. В тази връзка наблюдаващият прокурор е счел, че следва да бъде отстранена, като на нейно място бъде определен друг разследващ полицай от 02 РУ- СДВР. Посочено е, че старши разследващ полицай Д. – М. не е изпълнила задължението си, нормативно установено в чл. 203, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от НПК да осигури своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването. С постановление № 15073/20.12.2022 г. /л. 27/ по описа на СРП наблюдаващият прокурор е отстранила инспектор Д.- М. от разследването.

Постъпилите предварителни данни са за неизпълнение на служебните задължения съгласно специфична длъжностна характеристика № 513р-29074/2018 г. за длъжността „младши разследващ полицай – старши разследващ полицай“ в група сектор „Разследване“ в РУ при СДВР – „взема мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина.“, „При осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на Република България, разпоредбите на НК, НПК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно разследване на всички обстоятелства по делата.“. Данните са приети като извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 „неизпълнение на служебните задължения“ от ЗМВР.

Извършването на проверката е възложено на старши инспектор В. С. С. – началник на група „Разследване криминални престъпления“ в сектор „Разследване“ при 02 РУ-СДВР.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 19.01.2023 г. срещу подпис. Видно от приложения по делото препис, заповедта съдържа уведомление по чл. 205, ал. 3 и ал. 5 и чл. 207, ал.8 от ЗМВР.

На 19.01.2023 г. на жалбоподателката е връчена покана с рег. № 226р-2234/18.01.2023 г. /л. 33/ за запознаване със заповед за образуване на дисциплинарна проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. С поканата жалбоподателката е уведомена за правата ѝ по чл. 207, ал. 8 ЗМВР.

Изготвена е Обобщена справка /л. 28/ от страна на старши инспектор В. С. С. – началник на група „Разследване криминални престъпления“ в сектор „Разследване“ при 02 РУ- СДВР, видно от която с оглед събраните данни в хода на проверката са направени изводи, е безспорно доказано неправомерно поведение от страна на разследващия орган по ДП № 226 ЗМК 698/2020 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр. пр. № 15073/2020 г. по описа на СРП, като Д. – М. – разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ към сектор „Разследване“ при 02 РУ – СДВР не е изпълнила писмените указания на наблюдаващия прокурор, като за

периода от една година и шест месеца – от 08.06.2021 г. до 13.12.2022 г. не е предприела никакви действия по разследването. Направено е предложение на осн. чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на инспектор С. Д. Д. – М..

На 13.02.2023 г. на С. Д. – М. е връчена покана /л. 34/ за запознаване със справката и всички материали, събрани във връзка с образуваната дисциплинарна проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. На същата са дадени разяснения за правата ѝ по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР, а именно, че след запознаване със справката има право да даде допълнителни писмени обяснения или възражения в сградата на 02 РУ при СДВР до ДНО. Жалбоподателката е запозната с изготвената справка на 15.02.2023 г.

На 16.02.2023 г. от страна на С. Д. – М. е депозирано писмено обяснение /л. 80/ до ДНО – началника на сектор „Разследване“ при 02 РУ-СДВР, главен инспектор С. И..

След запознаване с писмените обяснения, на основание чл. 52, ал. 1 – 3 от Инструкция № 8121з-877/21 г. към проверката са събрани допълнителни доказателства, а именно – приобщено е копие на постановление на СРП от 29.11.2022 г. по СП № 698/20 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр.пр. № 15073/20 г. по описа на СРП с № 226р-7195/20.02.2023 г., изготвени и утвърдени графици на дежурствата на разследващите полицаи от сектор „Разследване“ при 02РУ-СДВР за периода юни 2021 – декември 2022 г.

След събиране на допълнителните доказателства е изготвена обобщена справка /л. 127/ с УРИ 226Р-10028 от 09.03.2023 г. относно проверката по получени данни за извършено нарушение на служебната дисциплина, разпоредена със заповед № 226з-48/16.01.2023 г. на началник сектор „Разследване“ при 02 РУ- СДВР, приета с резолюция на ДНО от 09.03.2023 г.

Видно от изложеното в справката, от извършените действия по проверката било установено, че ДП № 226 ЗМК 698/2020г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр. пр.№ 15073/2020г. по описа на СРП е образувано по реда на чл. 212, ал.1 от НПК и водено за това, че за времето от 19.11.2019г. до 21.11.2019г. в [населено място], били отнети чужди движими вещи - 220 лева и акумулатор, от владението на В. Г. А., без негово съгласие с намерение противозаконно да бъдат присвоени - престъпление по чл. 194, ал.1 от НК.

С резолюция от 10.04.2020 г. на инспектор Г. Сезонов - изпълняващ длъжността началник група „Разследване на криминални престъпления" при 02 РУ-СДВР, съгласно заповед № 118/17.02.2020 г. досъдебното производство е разпределено на разследващ полица С. Д. Д. - М..

С постановление на прокурор при СРП от 11.03.2021г., след като делото е било изпратено в СРП, на основание чл. 203, ал. 4 от НПК, досъдебно производство е върнато във 02 РУ-СДВР, с дадени конкретни указания за изпълнение - да се проведат подробни разпити пред съдия на В. Г. А., Р. Г. А., М. Б. В. и И. Б. С.. Други указани действия за изпълнение не са посочени.

С резолюция на главния разследващ полицаи при 02 РУ-СДВР, на 30.03.2021 г. делото е разпределено на разследващ С. Д. Д. - М., като същата го е получила срещу подпис, положен във водения дневник за получаване на материали от разследващите полицаи за 2021г.

За периода от 30.03.2021г. до 13.12.2022г. по досъдебното производство С. Д. Д. - М. е извършила следното: приложила е констативен протокол за призоваване на свидетелката Р. А.. На 08.06.2021г. по делото е извършен повторен разпит на един

свидетел- Р. А.. Изготвени са искания до Софийски районен съд за разпит пред съдия на В. А. и Р. А., като същите са с дата 08.06.2021г. Приложени са призовки за лицата В. А., Р. А., И. С. и М. В. - връчени на 30.05.2021г. На 13.12.2022г. досъдебното производство е изпратено в СРП по искане на наблюдаващия прокурор. Установено е, че по делото няма извършено каквото и да е било действие по разследването след 08.06.2021 г. до 13.12.2022 г.

С постановление на СРП, делото е изискано да се изпрати незабавно на доклад при наблюдаващия прокурор по реда на чл. 203, ал. 4 НПК и е даден тридневен срок на разследващ полицаи С. Д. – М. да даде писмено обяснение поради каква причина не е изпратила ДП, предвид, че с постановление на СРП от 29.11.2022 г. същото е изискано да бъде изпратено до 07.12.2022 г.

На 13.12.2022 г. ДП е изпратено от разследващ полицаи С. Д. – М. в СРП, като е приложена справка за извършените процесуално-следствени действия по ДП № 698/2020 г. по описа на 02 РУ – СДВР, като е отбелязано, че във 02 РУ не е било получено постановлението на СРП от 29.11.2022 г., поради което производството не е било изпратено в СРП.

С постановление № 15073 от 20.12.2022 г. /л. 73/ по описа на СРП наблюдаващият прокурор С. Петковска е отстранила инспектор С. Д. – М. от разследването по досъдебно производство № 226зmk698/2020 г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 15073/2020 г. по описа на СРП.

Разследващият орган е направил заключение, че за период от 1 година и 6 месеца - от 08.06.2021 г. до 13.12.2022 г., служителката не е извършвала никакви действия по разследването и не е изпълнено нищо от указаното в постановление от 11.03.2021 г. на наблюдаващия прокурор, а самото дело не се отличава с фактическа и правна сложност, изискваща многобройни процесуално следствени действия.

Установено е още, че ДП не е изпращано за доклад по реда на чл. 203, ал. 4 от НПК на наблюдаващия прокурор от 30.03.2021 г. до 13.12.2022 г., не са изготвяни справки-доклади относно извършените и предстоящи действия по разследването, не са изготвяни протоколи за осъществен устен доклад или доклад на място в СРП, няма налични предложения за удължаване срока на разследването – нарушено е задължението за системно докладване на прокурора за хода на разследването.

С посочената обобщена справка от 09.03.2023 г. е направено предложение на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на инспектор С. Д. Д. – М..

На 09.03.2023 г. на служителката е връчена покана /л. 135/ за запознаване със справка и всички материали, събрани във връзка с образуваната дисциплинарна проверка и е посочено, че в срок от 24 часа след запознаването със справката има право даде допълнителни писмени обяснения или възражения в сградата на 02 РУ – СДВР, адресирани до главен инспектор С. И. - ДНО. Служителката е запозната със справката на 10.03.2023 г.

На 13.03.2023 г. жалбоподателката е депозирала обяснение до ДНО – началника на сектор „Разследване“ при 02 РУ – СДВР главен инспектор С. И., в която е посочено, че се придържа към изложеното в обяснението, дадено в хода на проверката на 16.02.2023 г.

Издадена е оспорената заповед № 226з-339-1/10.04.2023 г. /л. 19/, с която на осн. чл. 204, т. 4, чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, ал. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6

месеца. Служителката е предупредена, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1 ЗМВР в срока на наложеното наказание, ще ѝ бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

Заповедта е връчена на 11.04.2023 г.

ДНО е приел, че с бездействието си за периода от 08.06.2021 г. до 13.12.2022 г. в качеството си на водещ разследването, инспектор С. Д. – М. – старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към ОЗ РУ – СДВР не е извършила нито едно процесуално-следствено действие по ДП № 2263МК698/2020 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР, пр.пр. № 15073/2020 г. по описа на СРП, възложено ѝ лично за разследване от главния разследващ полицай на сектора с резолюция от 11.03.2021 г., от което настъпило необосновано забавяне на разследването. С това свое бездействие не е изпълнила вменените ѝ служебни задължения съгласно специфична длъжностна характеристика № 513р-29074/2018 г. за длъжността „младши разследващ полицай – старши разследващ полицай“ в група сектор „Разследване“ в РУ при СДВР – *„взема мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина.“*, *„При осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на Република България, разпоредбите на НК, НПК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно разследване на всички обстоятелства по делата.“*.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на оспорената заповед, включително са представени и приети следните писмени доказателства: Удостоверение с рег. № 513-48L68/10.05.2023 г. /л. 157/; Справка /л. 161 – л. 181/, изготвена от Дирекция „Комуникационни и информационни системи“- МВР, от която е видно за периода от 08.06.2021 г. до 31.12.2022 г. колко досъдебни производства е имала и колко новоразпределени са били насочени към разследващ полицай С. Д. Д. – М. – старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“, сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя в с.з. от 29.11.2023 г. е допуснат и разпитан свидетелят Д. К. И., който разказа следното: от 2019 г. до 2022 г. е работил в СДВР на длъжност разследващ полицай, както и че познава жалбоподателката от работното им място. Оценява работата ѝ като много добра, като на съвместен служител, награждавана е от директора на СДВР и е давана за пример от ръководството за добра следствена работа.;по принцип натовареността на работата на разследващите полицаи е висока, но по време на пандемията от Ковид 19 е било още по-натоварено, много от състава е отсъствал по здравословни причини, а делата са били разпределяни на хората, които към момента са били на работа; в този период когато работата на разследването е била свързана с призоваване на обвиняеми и пострадали, са призовавали лицата по телефона, но са срещали отново трудности, тъй като част от призованите са били под карантина или са заявявали, че ще дойдат, но не са го правили. Последното е удължавало и затруднявало работата, затова делата са се увеличили. Тъй като не са могли да правят доклади до наблюдаващия прокурор и най-често делото е оставало в РУ дори да е изработено. През периода на пандемията

колегите от прокуратурата били освободени или работели от вкъщи, съответно разследващите не могли да правят доклади, дори и да било готово делото, прокурорът трябвало лично да се запознава с делата и да даде конкретни указания; имало период, когато са били останали само 6-7 души от целия състав на разследващите полицаи, който по принцип е от 25 души и силите на разследването са били много ограничени. По отношение на дежурствата сподели, че по време на пандемията са вземали много повече дежурства, от колкото са обичайно по график. При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 211 от ЗМВР.

Разгледана по същество жалбата е *основателна*.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР – Началник на сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР – главен инспектор С. И. при МВР, за което по делото е представено Удостоверение № 513р-48L68/10.05.2023 г. /л. 21/, издадено от отдел „Човешки ресурси“ – СДВР.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, както и срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР и чл. 205, ал. 6 от ЗМВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за извършено нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Сроковете по ал. 1 и ал. 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест /чл. 195, ал. 3 от ЗМВР/. Според разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно ал. 2 от същата разпоредба, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. По силата на чл. 205, ал. 6 ЗМВР дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до два месеца със заповед на органа по чл. 204.

В случая дисциплинарното производство е образувано на 16.01.2023 г. с издаването на заповед № 226з-48-1/16.01.2023 г. от началник на сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР при МВР, а видно от поставената резолюция върху обобщената справка с резултатите от извършената проверка, датата, на която следва да се приеме, че дисциплинарно наказващият орган се е запознал с материалите от дисциплинарното производство е 13.02.2023 г. Доколкото оспорената заповед е издадена на 10.04.2023 г., следва извод, че сроковете по чл. 195, ал. 1 ЗМВР и чл. 205, ал. 6 ЗМВР са спазени.

Съдът приема, че жалбоподателката е запозната и с двете изготвени в хода на дисциплинарното производство обобщени справки, а именно – справка № 226р-5882/13.02.2023 г. и справка № 226р-10028/09.03.2023 г. Спазена е разпоредбата

на чл. 27, ал. 3 от Инstrukция № 8121з-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, дисциплинарно наказващият орган приема с резолюция писмените обяснения и възражения, дадени от служителя, в която отбелязва своето име, длъжност и дата.

Съдът намира, че дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ е спазил и императивното правило на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, според който е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е безспорно установено, че на С. Д. - Д. е връчена покана /л. 135/ за даване на писмени обяснения до главен инспектор С. И. и такива са депозираны от служителката.

Оспорената заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие на материалния закон.

При издаване на обжалваната заповед е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, според която при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

Настоящата съдебна инстанция намира, че липсват мотиви относно вида и размера на наложеното наказание, доколкото ДНО се е задоволил единствено да преповтори в оспорената заповед текста на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, без да анализира поведението на държавния служител по време на службата му, поради което за съда остава неясно кои факти са взели превес при налагане на наказанието от съответния вид и в посочения размер. ДНО не е изложил ясни аргументи и за тежестта на нарушението, и има ли настъпил конкретен вреден ефект от него. Изцяло са игнорирани обясненията на наказаният служител, дадени в хода на проверката, и представените писмени доказателства за наличието на обективни пречки свързани със служебната ѝ натовареност, и епидемичната обстановка в страната, които са довели до забавяне разследването по ДП.

На следващо място, в заповедта не е обсъден вида на вината и поведението на служителя, с което съдът намира, че не са изпълнени изискванията на посочената разпоредба за мотивиране защо е наложено това наказание и виновно ли е извършено деянието на служителката. Няма никакви конкретни мотиви във връзка с индивидуализацията на наказанието. Такива не се съдържат и в други документи, съставени за целите на административното производство. В заповедта бланкетно е посочено, че издателят „взел предвид тежестта на извършеното нарушение и настъпилите от него последици, обстоятелството, при които е извършено, цялостното поведение на служителя по време на службата“, но освен буквалното възпроизвеждане на законовата разпоредба, липсват изложени конкретни мотиви в тази посока.

Въобщо не е обсъдена натовареността на наказаната служителка, сроковете за изпълнение на указанията на прокурора, както и дали е налице неизпълнение на служебни задължения или същите са изпълнени със забава. Във втората хипотеза, при установено забавяне, е било длъжимо да се извърши преценка на причините, които са довели до това забавяне, дали те са следствие на независещи от служителя обстоятелства /невъзможност за призоваване на съответните лица/ или са в резултат на личните и действия или бездействия, за което би могло да се ангажира

дисциплинарна отговорност на жалбоподателката.

За обективно изясняване на причините за установените пропуски в работата на жалбоподателката през процесния период, ответникът е следвало да обсъди и периода, в който тя е ползвала платен годишен отпуск, или е ползвала отпуск, поради заболяване, данни за което има в приложените по делото справки /л. 42 и л. 43/, за да прецени дали периодите, в които не са реализирани действия не съвпадат с отсъствието ѝ от работа.

В оспорената заповед е посочено, че по време на службата си в МВР – инспектор С. Д. – М. е награждавана девет пъти с „писмена похвала“ и един път с „парична награда и няма налагани наказания, но същевременно последното е изцяло игнорирано от страна на ДНО.

Дисциплинарната отговорност на жалбоподателката е ангажирана за допуснатото нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР – *„неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“*. Разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР установява състав на дисциплинарно нарушение, осъществено чрез бездействие и изразяващо се в *„неизпълнение на служебните задължения“*.

Прието е, че със своето бездействие в периода от 08.06.2021 г. до 13.12.2022 г. служителката не е извършила нито едно процесуално действие, възложено ѝ лично за разследване от главния разследващ полицай по ДП № 226 ЗМК 698/2020 г., с което инспектор С. Д. – Д. не е изпълнила вменените ѝ служебни задължения съгласно специфична длъжностна характеристика № 513р-29074/12.04.2018 г. за заеманата от нея длъжност *„младши разследващ полицай в група към сектор „Разследване“ в РУ при СДВР“* – *„Провежда разследване на престъпления от общ характер по реда на НПК в предвидените процесуални срокове“, „взема мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина.“, „При осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на Република България, разпоредбите на НК, НПК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно разследване на всички обстоятелства по делата.“*.

На първо място, следва да бъде посочено, че сроковете за извършване на разследване по реда на НПК по наказателни производства от общ характер са регламентирани в НПК - чл. 234, ал. 1 и 2, като сочат, че разследването се извършва и делото се изпраща на прокурора най-късно в двумесечен срок от деня на образуването му, като прокурорът може да определи по-кратък срок, а ако се окаже недостатъчен, той може да продължи до изтичане на срока по, ал. 1. Мотивирано искане за удължаване на срока за разследване, съгласно ал. 4 на нормата може да се направи от разследващия орган във вр. с изпълнение на задълженията му, определение в чл. 203 от НПК - разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на извършване на своевременно, законосъобразно и успешно на разследването; длъжен е в най-кратък срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора;

системно следва да докладва на прокурора за хода на разследването, като обсъжда с него възможните версии и всички други въпроси от значение за законосъобразното и успешно приключване на разследването.

Горепосочените задължения на разследващия орган и съответното изпълнение им представлява дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, но във вр. чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, а не както е квалифицирано в процесната заповед по т. 11 от ЗМВР. В обхвата на общото нарушение „неизпълнение на служебните задължения“ е включено „системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, по сигнал на наблюдаващия прокурор“ /т. 10/ и "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" /т. 11/. Законодателят е направил разграничение в нарушението - от една страна е въздигнал в самостоятелно нарушение на служебните задължения „осъществените системни нарушения при изпълнение на изискванията за разследване на наказателни производства с оглед спазването на сроковете, въведени от НПК“ и отделно като нарушение на „неизпълнението на другите задължения по разследването, извън тези за сроковете по НПК“.

С оглед на фактическите констатации в процесната заповед, доколкото неизпълнението на служебните задължения (необосновано забавяне на разследването по досъдебно производство № 226 ЗМК 698/2020 г. по описа на 02 РУ-СДВР) би могло да се отнесе към чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, за да бъде това забавяне на разследващия орган квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, е необходимо да е налице признака системност по см. на § 1, т. 22 от ДР ЗМВР. В случая това обстоятелство във връзка с обективната страна на нарушението не е налице.

Съдът намира, че твърдяното бездействие на жалбоподателката по конкретното досъдебно производство, не се доказва по безспорен начин с наличните и събрани в хода на проверката доказателства.

Основателно е оплакването за противоречие с целите на закона Съдът намира, че в случая като е образувано дисциплинарно производство спрямо разследващия полицай С. Д. – Д. и е наложено наказание, без каквото и да е самостоятелен анализ и при неизяснена фактическа обстановка досежно обективните предпоставки за забавяне на разследването, по отношение на същата е упражнена несъответна с материалния закон и неговата цел наказателна репресия.

От данните по делото в т.ч. приетата по делото справка /л. 162/, изготвена въз основа на данните от АИС ИРПС – СДВР, се установи, че за процесния период от 08.06.2021 г. до 13.12.2022 г., служителката е получила и водила 134 нови досъдебни производства, работила е по 12 бързи производства, получила е 70 бр. върнати дела от предишни години, работила е по 25 делегации. Положила е 22 броя 24-часови дежурства по график в дежурна огледна група към ОДЧ при 02 РУ – СДВР. Тези данни сочат за изключително високата натовареност на жалбоподателката.

Установи се още от приложените по делото справки с рег. № 513р-8433/23.01.20223 /л. 42/ на отдел „Човешки ресурси“ и справка за въведени болнични листи /л. 43/, че за процесния период служителката е използвала 60 дни платен годишен отпуск и 12 дни е ползвала отпуск поради заболяване.

Наред с горното, от свидетелските показания на Д. К. И., които съдът кредитира като ясни, последователни и кореспондиращи с останалия доказателствен материал, се

установи, че по време на пандемията от Ковид 19, натовареността на работата на разследващите полицаи във 02 РУ, е била значително по-висока от обикновено, което обективно е довело до забавяне на работата по досъдебните производства.

Именно тези безспорно установени по делото обстоятелства, сочещи еднозначно за извънредна натовареност при изпълнение на служебните задължения на жалбоподателката в периода на пандемията, са изцяло игнорирани от страна на ДНО. Съдът намира, че заповедта е била издадена при неизяснена фактическа обстановка, и липса на безспорни доказателства за виновно нейно поведение. От административно наказващият орган не са преценени правилно причините довели до забавяне на дължимите действия по разследване по разпределеното на оспорващата ДП.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 ГПК в полза на оспорващата следва да бъдат присъдени доказаните в производството съдебни разноски в общ размер на 610,00 лева, от които - 10,00 лева - заплатена държавна такса и 600,00 лева - заплатен адвокатски хонорар по приложения договор за правна защита и съдействие № 013683 от 20.04.2023 г. (л. 8). Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заявено в писмените бележки съдът намира за неоснователно предвид фактическата и правна сложност на спора, извършените от пълномощника на жалбоподателката процесуални действия, в хода на двете проведени открити заседания по делото, както и че същото е под минимума, установен с разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 20 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 226з-339-1/10.04.2023 г., на началник на сектор „Разследване“ при 02 РУ – Столична дирекция на вътрешните работи - главен инспектор С. И., с която на С. Д. Д. – М., ЕГН: [ЕГН] е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на основание чл. 204, т. 4, чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, ал. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при министерство на вътрешните работи да заплати на С. Д. Д. – М., ЕГН: [ЕГН] разноски по делото в размер на 610 /шестстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: